

Sygn. akt IV KKN 752/98

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2002 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Józef Musioł (spr.)

SSA del. do SN Jadwiga Żywolewska-Ławniczak

Protokolant Ewa Sokołowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Waldemara Smardzewskiego

w sprawie **J. B.**

skazanej z art. 158 § 1 d.kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 18 czerwca 2002 r.

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w T.

z dnia 29 czerwca 1998 r., sygn. akt II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.

z dnia 25 marca 1998 r., sygn. akt II K [...]

**I. uchyła zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonej J. B.,
a na podstawie art. 435 kpk w związku z art. 518 kpk również
w stosunku do współoskarżonych M. B. i D. B. i sprawę przekazuje**

**Sądowi Okręgowemu w T. do ponownego rozpoznania
w postępowaniu odwoławczym**

**II. zarządza zwrot J. B. 450 zł z tytułu uiszczonej przez nią opłaty
od kasacji**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 25 marca 1998 r. sygn. akt II K [...] Sąd Rejonowy w T. uznał oskarżonych M. B., J. B. i D. B. winnych tego,

że w dniu 8 czerwca 1995 r. w P. woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu E. G., w ten sposób, że D. B. uderzył ją widłami w głowę, a pozostali kopali w/w nogami po całym ciele, na skutek czego pokrzywdzona doznała stłuczenia głowy z otarciem naskórka i sińcem okolicy czołowo ciemieniowej lewej, otarć naskórka uda i podudzia prawego, oraz urazu okolicy lędźwiowej, czym narazili ją na niebezpieczeństwo ciężkiego uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia,

i za to na podstawie art. 159a kk skazał J. B. a M. B. na podstawie art. 158 § 1 kk przy zastosowaniu art. 54 d.kk na karę grzywny w kwocie po 300 zł, a D. B. na podstawie art. 159 przy zastosowaniu art. 54 na karę grzywny w kwocie 500 zł.

Na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę i oskarżonych Sąd Wojewódzki w T. wyrokiem z dnia 29 czerwca 1998 r. sygn. akt II Ko [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją obrońca skazanych, który zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego art. 5 § 2, art. 7, art. 424 § 2 kpk prawa materialnego przez to, że:

I. Sąd Wojewódzki w T. potraktował materiał dowodowy i zarzuty apelacyjne bardzo pobieżnie pozbawiając oskarżonych możliwości

wykazania prawdy obiektywnej mogącej stanowić podstawę orzeczenia o winie i karze

II. Sąd Wojewódzki w T. nie rozpoznał wszystkich zarzutów apelacyjnych i nie zajął wobec tych zarzutów żadnego stanowiska”

wniósł o

„zmianę zaskarżonego wyroku w ten sposób, że Sąd uchyla wyrok Sądu Rejonowego w T. z dnia 25 marca 1998 r. do sygn. II K [...] i sprawę przekazuje temuż sądowi do jej ponownego rozpoznania lub uniewinnia oskarżonych od zarzucanych im czynów”.

Pismem z dnia 28.10.1998 r. (k. 333) obrońca ograniczył kasację tylko do skazanej J. B..

Na rozprawie Prokurator Prokuratury Krajowej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Sąd Wojewódzki orzekając w tej sprawie jako Sąd Odwoławczy nie odniósł się w sposób należyty do zarzutów podniesionych w apelacji. Sąd ten powtórzył natomiast ustalenia faktyczne Sądu I instancji, zamiast odnieść się do konkretnych zarzutów podniesionych zarówno w apelacji osobistej J. B. jak i w apelacji obrońcy oskarżonych. W ten sposób doszło do tego, iż Sąd Wojewódzki de facto nie spełnił funkcji Sądu Odwoławczego.

Uzasadnienie Sądu Wojewódzkiego (strona 2-ga k. 305) jest powtórzeniem ustaleń Sądu I instancji, a nie jak tego wymagają reguły procesowe, zajęciem stanowiska wobec zarzutów apelacji. Nie pozwala to na kontrolę prawidłowości rozumowania i wnioskowania Sądu Odwoławczego i już to samo w sobie, daje podstawę do uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku.

Ustalenie Sądu I instancji, iż oskarżeni i rodzina G. pozostają od wielu lat w głębokim konflikcie – winno skutkować wyjątkową ostrożnością i starannością w konstruowaniu stanu faktycznego. Dopuszczone dowody winny być poddane krytycznej analizie i wzajemnie ze sobą konfrontowane, zarówno te z dokumentów jak i zeznań świadków, czy wyjaśnień oskarżonych. Nie dopuszczenie w tych warunkach wnioskowanych bądź przez oskarżonych, bądź ich obrońcy, dowodów z informacji Pogotowia Ratunkowego w T. i Szpitala w T. (k. 258v, 294-295), z uzasadnieniem Sądu Rejonowego, że „nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy”, a Sądu Wojewódzkiego, że „pozostają (...) w sprzeczności z art. 402 kpk” (k. 304) – stanowi poważne naruszenie prawa, które mogło mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W tym kontekście zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego podniesionej w skardze kasacyjnej uznać należało za słuszne i skutkujące uchyleniem wyroku Sądu Odwoławczego, Dlatego, że te same względy przemawiają za uchyleniem wyroku w stosunku do pozostałych oskarżonych, którzy wspólną apelacją zaskarżyli wyrok Sądu Rejonowego, Sąd Najwyższy zgodnie z art. 435 kpk w zw. z art. 518 kpk uchylił zaskarżony kasacją wyrok w stosunku do współoskarżonych M. B. i D. B..

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

Przewodniczący: SSN (Przemysław Kalinowski)

Sędziowie: SSN (Józef Musioł)

SSA del. do SN (Jadwiga Żywolewska-Ławniczak)